

del og Søfart i Henhold til § 21 i Bøvearterloven af 29. Marts 1924 nedsatte *Overbevillingsnævn* udløber med Udgangen af indeværende Aar, tillader jeg mig at anmode den højtærede Formand om at ville foranledige Valg foretaget af et Medlem til Overbevillingsnævnet for Tiden fra 1. Januar 1927 til 31. December 1928.

Th. Stauning.

S. Tetens.

Til Landstingets Formand.“

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 1 Medlem af Rigsretten (i Stedet for afdøde Martin Olsen).

Valgt blev: *Jensen (Aale).*

Dernæst foretoges:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente, til hvilket Udvalg er henvist: Forslag til Lov om Ydelse af Brændsel til Aldersrentenydere i Vinteren 1926—27.

Valgt blev: *Bækgaard, Ludvig Christensen, Henriette Crone, Gisselbæk, Hansen-Stavnsbjerg, Hauch, Jepsen Christensen, Carl Jensen, Jeppesen (Drusebjerg), Josiasen, Olga Knudsen, J. Chr. Møller, Piper, Stensballe og C. F. Sørensen.*

Endvidere foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af et Udvalg angaaende Forholdet mellem Staten og Folkekirken.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 179).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Inger Gautier Schmit: Naar et Lovforslag 3 Aar i Træk er til Behandling her paa Rigsdagen og, hver Gang det er fremme, fremkalder en levende Debat, saa er dette jo Udtryk for, at det ikke er et helt almindeligt Forslag, men et Forslag, der har en ganske særlig og vidtrækkende Betydning. Dette er da ogsaa Tilfældet med det Lovforslag, som i Dag er til tre-

die Behandling. Ved Fremsættelsen her i Landstinget udtalte den højtærede Kirkeminister jo ogsaa, at det var et enestaaende Forslag, enestaaende i sin Karakter, fordi der ikke tidligere fra en Regerings Side var givet Rigsdagen Mulighed for at adskille Stat og Kirke. Ministeren har imidlertid kun faaet Tilslutning fra det konservative Folkeparti.

Med paaskønnelsesværdig Klarhed har man under hele denne Sags Behandling fra Socialdemokratiets Side fremsat Udtalelser om, hvorhen man vilde. Selv om Lovforslaget gik ud paa en Drøftelse af Forholdet mellem Stat og Kirke, har man ikke været i Tvivl om, at det navnlig var Lovforslagets sidste Punkt: Adskillelsen af Stat og Kirke, man fra dette Partis Side ønskede gennemført. Det er ved enhver Lejlighed blevet fremført med Klarhed af Partiets Ordførere baade i Folketing og Landsting. Jeg skal kun minde om enkelte Udtalelser af Socialdemokratiets Ordfører i dette høje Ting: Vort Maal har stadig været at adskille Stat og Kirke; det er et gammelt socialdemokratisk Krav, som vi naturligvis vil arbejde paa at faa gennemført, indtil det lykkes os. Denne Ordfører udtaler altsaa, at det ikke alene er et Ønske eller et Maal, men det er et Krav — saa stærkt et Ord bliver man stillet overfor fra Socialdemokratiets Side. Det er et Krav at faa denne Sag løst paa den ganske bestemte Maade, som Partiets Program angiver. Senere udtaler den samme ærede Ordfører overfor det radikale Partis Ordfører: Det bliver ikke en Kirkeforfatning med Socialdemokratiets Stemmer, det maa det ærede Medlem være klar paa. Man ser altsaa, at der ikke er Plads for nogen Tvivl i saa Henseende. Maaske blev det allerklarere og skarpest udtrykt af den højtærede Socialminister, da han i Folketinget udtalte: Jeg glæder mig over, at der ved denne Forhandling har vist sig, synes jeg, sikker Udsigt til at faa et saadant Udvalg til Forberedelse af Kirkens Adskillelse fra Staten nedsat med fuld Tilslutning fra konservativ Side. Og senere udtaler Socialministeren: Det har aldrig generet mig at mødes med nogen som helst, naar blot jeg følte, jeg stod paa mit Program. Det staar enhver frit for at slutte sig dertil, og skulde det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen og jeg komme til at staa sammen i et Stykke Kirkepolitik, vil det ikke i mindste Maade genere mig, hvis Sagen fremmes; jeg skal ikke forlade mit gamle Program, fordi andre slutter sig til det.